

Willem de Kooning Academie Hogeschool Rotterdam ('Art, media & design')
Drempelprijzen 2007 van de gemeente Rotterdam voor
afgestudeerden van de Willem de Kooning Academie

Drempelprijs Autonome beeldende kunst 2007

Dames en heren,

Het jureren van het afstudeerwerk van de afdeling Autonome Beeldende Kunst van de Willem de Kooning Academie was deze keer een waar genoegen. De jury trof de afstudeerwerken aan in een mooie gezamenlijke presentatie. Er is zichtbaar veel werk gemaakt van de inrichting. Het werk wordt goed verzorgd gebracht en helder gepresenteerd. Er zijn door de studenten zorgvuldige keuzes gemaakt uit het beschikbare werk. De jury wil daarom beginnen met een compliment aan alle vandaag afstuderende kunstenaars voor deze geslaagde groepstentoonstelling. De jury heeft dus een aangename dag gehad bij de beoordeling.

De jury bestaat ook deze maal uit de heren

- Jasper Budel ([beeldend kunstenaar](#), Rotterdam)
- Ove Lucas (directeur [Centrum Beeldende Kunst](#), Rotterdam)
- Hugo Bongers, voorzitter (secretaris [Rotterdamse Raad voor Kunst en Cultuur](#))

Helaas ontbrak voor de tweede maal een vrouwelijk jurylid. Wij dringen er opnieuw bij de leiding van de academie op aan de jury wat dit betreft te verbreden en beter in overeenstemming te brengen met de samenstelling van de groep afstudeerders.

Dames en heren, de Drempelprijs die wij vandaag toekennen is decennia geleden door de Rotterdamse Kunststichting ingesteld om kunstenaars die op de drempel staan van hun professionele carrière een stimulans te geven. De Drempelprijs, nu een prijs van de gemeente Rotterdam, wordt toegekend de meest beloftevolle afstudeerder ter gelegenheid van de presentatie van het afstudeerwerk. Eén kunstenaar wordt gehuldigd, enkele kunstenaars krijgen een eervolle vermelding, maar de meeste kunstenaars worden niet genoemd. Dat is misschien niet erg eerlijk, want zichtbaar is dat veel studenten hard gewerkt hebben en zich bijzonder hebben ingespannen om met goed werk voor de dag te komen. Maar zo'n prijs op dit moment aan het begin van de loopbaan is wel weer volledig in overeenstemming met de gang van zaken in de wereld die jullie vanaf vandaag als gediplomeerde kunstenaars betreden: een wereld waarin slechts weinigen veel succes hebben, sommigen hun hoofd redelijk boven water kunnen houden, maar velen niet aan een echt bloeiende kunstpraktijk toekomen.

Met het toekennen van de Drempelprijs aan één uwer maakt de jury een kardinaal verschil. Er is één kunstenaar die wordt uitverkoren, de rest blijft achter in anonimiteit. In deze zin is de Drempelprijs direct op de dag van het afstuderen al een kennismaking met de harde kanten van het vak dat jullie gekozen hebben: een beroep waarin competitie een grote rol speelt, waarbij artistieke kwaliteiten, maar ook netwerken en relaties een grote rol spelen, waarin het vechten is om een beurs of stipendium te krijgen, een galerie of een atelier. Het is ook een beroep dat, op enkele uitzonderingen na, gekenmerkt wordt door ondermaatse beloning.

De jury van de Drempelprijs is zich dit discriminerende aspect van de prijs temeer bewust omdat dit jaar geen grote verschillen te zien zijn tussen de afstuderenden van de opleiding Autonome beeldende kunst. Over het algemeen vinden we de werken op een redelijk tot goed niveau liggen; echte uitschieters ontbreken. Er was dan ook bij onze beoordeling, na de eerste rondgang en na een eerste intensieve bestudering van de werken, niet één overtuigende winnaar. De kwaliteitsverschillen zijn betrekkelijk klein en dan wordt het maken van een keuze moeilijk.

Toch is de jury tot een unanieme voorkeur voor één bepaald werk gekomen. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat daar wel discussie voor nodig was en dat verschillende andere werken dicht in de buurt van onze uiteindelijke voorkeur kwamen. Wij noemen hierna enkele namen van kunstenaars die ons bij onze rondgang bevielen, en wel in een willekeurige volgorde.

De lange zwart-witfilm van Bloem de Wilde de Ligny neemt ons mee naar de geschiedenis van de film. Deze film roept het vroege werk van Meliès in herinnering, en ook de films uit de Franse en Belgische surrealistische traditie. De Wilde de Ligny voegt er echter veel oorspronkelijke beelden aan toe. Ook al duurt de film lang, eigenlijk te lang, de beeldtaal, de humor, het ritme, de montage en het geluid namen de film direct voor ons in. We betwijfelen overigens of we hier nog kunnen spreken van een autonoom beeldend kunstwerk, zó dicht schurkt het werk tegen de Europese filmtraditie aan.

Willem de Kooning Academie Hogeschool Rotterdam ('Art, media & design')
Drempelprijzen 2007 van de gemeente Rotterdam voor
afgestudeerden van de Willem de Kooning Academie

Drempelprijs Autonome beeldende kunst 2007

Dit laatste kunnen we zeker niet zeggen van het werk van Steef van Lent; voor hem geldt welhaast het tegenovergestelde. Hoewel Van Lent afstudeert aan de BA Audiovisueel ontwerpen van de academie wil hij zijn werk toch persé onderdeel laten uitmaken van de presentatie van de BA Autonome kunst, en naar de mening van de jury terecht: zijn werk hoort in déze context thuis en houdt zich daar prima staande. Hoewel er nog wel wat mankeert aan de timing leveren zijn beide gepresenteerde werken inhoudsvolle beelden op, waaruit vakmanschap spreekt. Het lichamelijke, fysieke aftasten van de natuur en het gebouw resulteren in fraaie beelden waaruit veel gevoel blijkt voor kleur, textuur, lichtval en ritme.

Het vereist een behoorlijke dosis lef om, zoals Martijn in 't Veld doet, op een eindexamenpresentatie met een ogenschijnlijk eenvoudige ingreep jezelf te presenteren. Immers, deze presentatie is toch een soort debuut, de eerste verschijning op de drempel van een professionele carrière. Nieuwsgierig publiek, galeriehouders, wellicht verzamelaars en in ieder geval de jury van de Drempelprijs: ze komen allemaal langs, wegen de kwaliteit van het gebodene en de perspectieven op een succesvolle toekomst. Martijn in 't Veld koos voor eenvoud, stelde zich daarmee kwetsbaar op en verleidde ons. Zijn werk in de tentoonstelling heeft eigenlijk niets om het lijf: een lege, geopende kartonnen doos, een paar balken tegen de muur met daarop witte wolkige vormen van hout en een geeltje tussen de vloerlatten gestoken. Maar het zegt zoveel meer, namelijk dat je met een minimale hoeveelheid aan middelen een universum kunt scheppen, een verhaal kunt evoceren waarin de verbeelding leidend is.

De foto's van Ruben Dario Kleimeer treffen door de afgewogen compositie en de ingehouden, gedempte kleuren. Hoewel de jury niet direct te spreken is over de brede witte kaders waarmee de afdrukken zijn omgeven (het werk wordt daardoor te nadrukkelijk gepresenteerd) herkent zij éél in het werk de fotograaf die héél goed kan kijken, die een goed gevoel heeft voor compositie en kleur en die de bouwwoede, die China momenteel beheerst, op een afgewogen wijze weet weer te geven. Kortom, gewoon een goede fotograaf waarvan we nog veel mogen verwachten.

Tot zover een kort commentaar bij vier kunstenaars wier werk ons aanspreekt. Zoals gezegd zijn de verschillen tussen de studenten dit jaar niet groot en heeft de jury een brede afweging moeten maken. Zo konden we niet om de schilderkunst heen en hebben we gediscussieerd over de werken van Wendy Bos en natuurlijk ook over het opvallende schilderij van Sierk van Meeuwen. Ook de installaties van Erik Alblas en de film van Max Maas wekten door hun uitgesproken, licht provocerend karakter binnen de jury een stevige discussie op. Maar toch, vooral in de kunstenaars-persoonlijkheden van De Wilde de Ligny, Van Lent, In 't Veld en Kleimeer herkennen we veelbelovend talent.

Welnu, een van deze vier is naar de mening van de jury met overtuiging de winnaar van de Drempelprijs 2007. Die overtuiging was er niet direct, kwam met horten en stoten. Maar na veel kijken, discussiëren en nog eens kijken bleef het werk van deze kunstenaar overeind omdat het conceptuele fundament en de beeldende kracht elkaar het meest versterkten. Deze kunstenaar koos er ook voor, als een van de weinigen, verder geen informatie te geven: geen statement, geen andere werken in de catalogus. Sterker nog, onderdelen van het geëxposeerde werk stonden in de catalogus in een andere samenhang dan in de presentatie. Dat deed ons eerst aarzelen, want wat is nu eigenlijk de context van het werk? Maar toch, het werk dwong ons te kijken naar eenvoudige materialen, op bijna achteloze wijze geassembleerd, tegelijkertijd ons ruimte biedend om daarin, tot op het laatste moment, eigen verhalen te projecteren.

Dames en heren, een unanieme jury kent de Drempelprijs Autonome beeldende kunst voor het jaar 2007, in het bijzonder voor het werk *Sun, clouds and a box to capture freedom*, toe aan de kunstenaar [Martijn in 't Veld](#).

Rotterdam, 6 juli 2007; Hugo Bongers, voorzitter
namens de jury Drempelprijs Autonome beeldende kunst 2007